

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 13.08.1970, sp. zn. 2 Tz 16/70, ECLI:CZ:NS:1970:2.TZ.16.1970.1

Číslo: 48/1970

Právní věta: II. V rámci předběžného projednání obžaloby může soud přezkoumávat podle § 186 odst. 1 písm. e) tr. ř. jen zákonnost postupu v přípravném řízení, nemůže však přezkoumávat pravomocná rozhodnutí, i když nezákonná, ve věci samé. Taková rozhodnutí mohou být přezkoumávána jen v řízení o mimořádném opravném prostředku proti nim podaném.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 13.08.1970

Spisová značka: 2 Tz 16/70

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Právní moc rozhodnutí, Předběžné projednání obžaloby

Předpisy: 141/1961 Sb. § 186 odst. 1 písm. e

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1970 sb. rozh.

I. Pravomocné rozhodnutí prokurátora o zastavení trestního stíhání je možno zrušit jen cestou mimořádných opravných prostředků, tj. buď v důsledku povolení obnovy trestního řízení, nebo na základě stížnosti pro porušení zákona. Takové rozhodnutí nemůže zrušit nadřízený prokurátor podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř., protože podle tohoto ustanovení je možno zrušit jen nezákonná a neodůvodněná rozhodnutí a opatření vyšetřovatelů a vyhledávacích orgánů.

II. V rámci předběžného projednání obžaloby může soud přezkoumávat podle § 186 odst. 1 písm. e) tr. ř. jen zákonnost postupu v přípravném řízení, nemůže však přezkoumávat pravomocná rozhodnutí, i když nezákonná, ve věci samé. Taková rozhodnutí mohou být přezkoumávána jen v řízení o mimořádném opravném prostředku proti nim podaném.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 13. srpna 1970, sp. zn. [2 Tz 16/70](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení krajského prokurátora v Českých Budějovicích ze dne 20. 3. 1969 sp. zn. 1 Kpt 618/68, pokud jím bylo podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. zrušeno usnesení okresního prokurátora v

Jindřichově Hradci ze dne 10. 3. 1969 sp. zn. Pv 526/68, jímž bylo zastaveno trestní stíhání obviněného J. Š. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 3 tr. zák., v důsledku toho zrušil též rozsudek okresního soudu v Jindřichově Hradci z 22. 10. 1969 sp. zn. 1 T 296/69 a rozsudek krajského soudu v Českých Budějovicích z 18. 2. 1969 sp. zn. 2 To 410/69, jimiž byl obviněný J. Š. odsouzen pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák. a trestní stíhání obv. J. Š. zastavil podle § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř.

Z odůvodnění:

Usnesením vyšetřovatele SNB - skupiny vyšetřování VB v Jindřichově Hradci ze dne 26. 9. 1968 sp. zn. VV-166/68 bylo podle § 163 odst. 1 tr. ř. vzneseno obvinění proti obviněnému J. Š. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, odst. 3 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že dne 10. 9. 1968 v Českých Velenicích na nádraží v útulku pro posunovače po 18.00 hod. pod vlivem alkoholu při vzájemné potyčce těžce zranil J. V. dřevěnou latí utrženou z desky stolu.

Usnesením okresního prokurátora v Jindřichově Hradci ze dne 10. 3. 1968 sp. zn. Pv 526/68 bylo podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. ř. trestní stíhání obviněného J. Š. zastaveno, když na podkladě výsledků zkoumání duševního stavu obviněného znalci psychiatry dospěl prokurátor k závěru, že obviněný v době činu pro duševní poruchu nemohl své jednání proti J. V. ovládat a rozpoznat nebezpečnost tohoto svého jednání.

Proti tomuto usnesení podal stížnost poškozený J. V.

Usnesením krajského prokurátora v Českých Budějovicích ze dne 20. 3. 1969 sp. zn. 1 Kpt 618/68 byla tato stížnost podle § 148 odst. 1, písm. b) tr. ř. zamítnuta jako podaná osobou neoprávněnou a současně podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. bylo zrušeno zmíněné již usnesení okresního prokurátora v Jindřichově Hradci o zastavení trestního stíhání obviněného J. Š.

V důsledku tohoto rozhodnutí okresní prokurátor v Jindřichově Hradci podal dne 25. 9. 1969 po dalším došetření věci na obviněného J. Š. obžalobu pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák., kterého se měl obviněný dopustit skutkem už výše uvedeným.

Usnesením okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 29. 9. 1969 sp. zn. 2 T 269/69 byla podle § 194 tr. ř. obžaloba přijata a rozsudkem téhož soudu ze dne 22. 10. 1969, sp. zn. 1 T 269/69 byl obviněný J. Š. uznán vinným zažalovaným trestným činem a byl mu uložen trest odnětí svobody na čtyři roky. Pro výkon tohoto trestu byl obviněný zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

K odvolání obviněného krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 18. 2. 1970 sp. zn. 2 To 410/69 zrušil podle § 258 odst. 1, písm. b) odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek ve výroku o trestu a obviněnému uložil trest odnětí svobody na tři roky. I krajský soud obviněného pro výkon tohoto trestu zařadil do první nápravně výchovné skupiny.

Tím nabylo odsouzení obviněného J. Š. právní moci.

Proti citovaným rozsudkům soudů I. a II. stupně, jakož i proti citovanému usnesení krajského prokurátora v Českých Budějovicích podal dne 24. července 1970 generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona.

Vytýká v ní, že napadenými rozhodnutími byl porušen zákon v ustanoveních § 174 odst. 2 písm. e), § 172 odst. 1 písm. d), § 11 odst. 1 písm. f) a § 257 písm. b) tr. ř.

Toto porušení zákona spatřuje generální prokurátor ČSR v tom, že: a) krajský prokurátor v Českých Budějovicích nebyl podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. oprávněn zrušit zastavující usnesení okresního

prokurátora v Jindřichově Hradci ze dne 10. 3. 1969, protože podle tohoto ustanovení může prokurátor rušit jen nezákonná a neodůvodněná rozhodnutí a opatření vyšetřovatelů a vyhledávacích orgánů, b) že okresní soud v Jindřichově Hradci namísto odsouzení obviněného měl z důvodů § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř. trestní stíhání zastavit, c) že krajský soud v Českých Budějovicích, když nedošlo ke zmíněnému zastavení trestního stíhání obviněného soudem prvního stupně, měl k odvolání obviněného zrušit odsuzující rozsudek soudu prvního stupně a z důvodů § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř. podle § 257 písm. b) tr. ř. sám o zastavení trestního stíhání obviněného J. Š. rozhodnout.

Generální prokurátor pak navrhl, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a aby bylo postupováno podle § 270 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR podle § 267 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost všech výroků napadených rozhodnutí, jakož i řízení, které jim předcházelo, a dospěl k závěru, že zákon byl porušen jen napadeným usnesením krajského prokurátora v Českých Budějovicích ze dne 20. 3. 1969 sp. zn. Kpt 618/68.

Pokud jde o řízení tomuto usnesení předcházející, je v souladu se zákonem.

Jak už bylo řečeno byla napadeným usnesením krajského prokurátora jednak podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. zamítnuta stížnost poškozeného J. V. proti usnesení okresního prokurátora v Jindřichově Hradci ze dne 10. 3. 1969 sp. zn. Pv 526/68, jednak bylo cit. usnesení okresního prokurátora podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. zrušeno.

Zamítnutí stížnosti poškozeného J. V. se stalo po právu, poněvadž poškozený není oprávněnou osobou k podání stížnosti proti usnesení o zastavení trestního stíhání.

Krajský prokurátor však nebyl oprávněn podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. zrušit citované usnesení okresního prokurátora o zastavení trestního stíhání obviněného J. Š., protože, jak je to správně uvedeno ve stížnosti pro porušení zákona, prokurátor podle tohoto ustanovení může zrušit jen nezákonná a neodůvodněná rozhodnutí a opatření vyšetřovatelů a vyhledávacích orgánů. Usnesení okresního prokurátora bylo možno zrušit jen cestou mimořádných opravných prostředků, tj. buď v důsledku povolení obnovy trestního stíhání obviněného J. Š., nebo na základě stížnosti pro porušení zákona.

Naproti tomu nelze souhlasit se stížností pro porušení zákona, že k porušení zákona došlo i rozsudkem okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 22. 10. 1969 sp. zn. 1 T 269/69 a rozsudkem krajského soudu v Českých Budějovicích z 18. 2. 1970 sp. zn. 2 To 410/69, jimiž byl obviněný J. Š. odsouzen pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák. Stížnost pro porušení zákona v tomto směru tvrdí, že okresní soud měl trestní stíhání obviněného zastavit podle § 172 odst. 1 písm. d) se zřetelem k § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., tj. proto, že v trestním stíhání nelze pokračovat proti tomu, proti němuž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo proto, že trestní stíhání bylo pravomocně zastaveno, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno.

I když je rozhodnutí prokurátora podle § 174 odst. 2 písm. e) tr. ř. nezákonné, nelze přehlížet, že jím bylo v daném případě zastavovací usnesení okresního prokurátora zrušeno. Rozhodnutí krajského prokurátora, vydané byť i neprávem podle § 174 tr. ř., nebylo do doby rozhodování okresního i krajského soudu zrušeno. To by se bylo mohlo stát jen ke stížnosti pro porušení zákona. Soudy proto neměly podkladu, aby použily ustanovení § 172 odst. 1 písm. d) se zřetelem k § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., když v době jejich rozhodování nebylo trestní stíhání obviněného pro skutek, o němž rozhodovaly, pravomocně zastaveno. Přezkoumat zákonnost rozhodnutí krajského prokurátora učiněného, i když neprávem, podle § 174 tr. ř. okresní ani krajský soud nemohl. (Mohly nanejvýše upozornit na

nezákonnost tohoto rozhodnutí generálního prokurátora oprávněného k podání stížnosti pro porušení zákona).

Bylo proto třeba vyslovit jen, že k porušení zákona došlo usnesením krajského prokurátora v Českých Budějovicích ze dne 20. 3. 1969 sp. zn. 1 Kpt 618/68, pokud jím bylo zrušeno usnesení okresního prokurátora v Jindřichově Hradci z 10. 3. 1969 sp. zn. Pv 526/68, jímž bylo trestní stíhání obviněného J. Š. podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. ř. zastaveno, a v této části také napadené usnesení zrušit.

Tím však nabylo opět platnosti usnesení okresního prokurátora, jímž bylo trestní stíhání z meritorních důvodů zastaveno. Proto nemohou obstát a musí být zrušeny pozdější rozsudky, jimiž byl obviněný J. Š. pro týž skutek, pro který bylo trestní stíhání zastaveno, uznán vinným a odsouzen.